

Juan Diego Flórez, tenor

Vincenzo Scalera, piano

Màrius Sampere,
“Hauríem de poder recordar”, *Subllum* (2000)

“Hauríem de poder recordar,
germà, quin fou l’orgasme
 més fort i lluminós
 i on i quan esclatà,
tan gloriós, i amb qui, o si fou
 un plaer solitari.
Com també quina fou la nit més llarga,
el dolor més agut, el jorn més venturós
o bé el més dissortat, la por més intensa, la menja
 més exquisida, i quin difunt
trucà més cops a la paret de casa.
 Ho hauríem de saber,
germà, tu que ets al cel
i t’ho deuen haver dit, per parlar-ne
 després, tot rient
allà a la sobretaula, tal com fèiem
 abans”.

Programa

Palau Grans Veus
Dimarts, 07.05.19–20h
Sala de Concerts

Juan Diego Flórez, tenor
Vincenzo Scalera, piano

I PART

35'

Vincenzo Bellini (1801-1835)

“Vaga luna, che inargenti”, de *Tre ariette*, núm. 3

“Vanne, o rosa fortunata”, de *Sei ariette*, núm. 2

“Ma rendi pur contento”, de *Sei ariette*, núm. 6

Largo e tema en Fa menor (per a piano sol)

“A te, o cara”, d’*I puritani*

“O di Capellio, generosi amici... È serbato a questo acciaro...”

L’amo tanto e m’è sì cara”, d’*I Capuleti e i Montecchi*

Gaetano Donizetti (1797-1848)

Vàls en Do major (per a piano sol)

“Allegro io son”, de *Rita*

II PART

38'

Franz Lehár (1870-1948)

“Dein ist mein ganzes Herz”, de *Das Land des Lächelns*

“Gern hab’ ich die Frau’n geküsst”, de *Paganini*

“Freunde, das Leben ist Lebenswert”, de *Giuditta*

Jules Massenet (1842-1912)

“Méditation”, de *Thaïs* (per a piano sol)

Georges Bizet (1838-1875)

“La fleur que tu m’avais jetée”, de *Carmen*

Charles Gounod (1818-1893)

“Salut, demeure chaste et pure”, de *Faust*

Giuseppe Verdi (1813-1901)

Romança sense paraules en Fa major (per a piano sol)

“Oh dolore”, d’*Attila*

“La mia letizia infondere... Come poteva un angelo” de *I Lombardi*

Durada de la pausa: 20 minuts

Florilegi per al tenor

Parlar de Vincenzo Bellini és referir-se a la màgia del bel canto, al sentit del fraseig, a l'elegància de la dicció, al domini de l'emissió i al virtuosisme en l'ús del registre agut. Tots aquests ingredients són, d'altra banda, bàsics per a qualsevol cantant que vulgui excel·lir en qualsevol repertori, però és cert que si el bel canto italià és famós, ho és perquè aquí l'escriptura vocal neix i es basa en aquestes característiques.

Bellini i les seves anomenades composicions de cambra són ideals perquè els cantants joves aprenguin a modular, desgranar el text i a saber balancejar les melodies embolcallants de Bellini, mestre del cant eteri. La intenció i el tractament vocal impecable de “Vaga luna, che inargenti”, l'esclat de la melodia belliniana a “Vanne, o rosa fortunata”, tema inspiradíssim que Bellini recuperaria a la seva òpera *Norma* (1831) o el sentit romàntic irresistible de “Ma rendi pur contento”, tres *ariette* cabdals de la seva obra, en són exemples paradigmàtics. Amb la seva última òpera, *I puritani* (1835), Bellini va voler conquistar París, centre cultural europeu de l'època, i a fe que ho va aconseguir gràcies a una instrumentació extremament acurada, per consell directe de Rossini, i fent ús de les seves millors melodies, com en “A te o cara”. Aquí el tenor ha de dominar el control del *fiato* (respiració i ús dels reguladors en l'emissió), *legato* i fraseig per arribar

a l'exigent registre agut, amb un lluminós Re sostingut sobreagut, que s'ha d'emetre de manera impol·luta en una peça icònica de bellesa radiant.

El Tebaldo d'*I Capuletti* és també un exemple d'aquestes virtuts i dificultats, amb la seva cavatina o *aria di sortita*, més la seva posterior *cabaletta*, en una escriptura que demana un domini de l'instrument, amb la sempre complicada combinació d'elegància canora i to heroic. Gaetano Donizetti, l'altre gran belcantista junt amb Bellini i Rossini, és qui millor es va saber adaptar a l'evolució de l'òpera italiana anticipant Verdi, però també va saber assimilar l'herència de l'òpera bufa signant una obra mestra tardana del gènere com és *Don Pasquale* (1843). Amb la seva petita òpera còmica en un acte, *Rita o el marit apallissat* (1841) —curiosa lectura en clau d'humor d'un espòs maltractat per la seva dona—, Donizetti escriu per al tenor una ària difícil i brillant

que combina amb habilitat el to humorístic, uns aguts exigents i un cant extravertit d'aparent senzillesa però dificultat endimoniada.

És impossible no esmentar el tenor austriac Richard Tauber quan es parla del compositor austrohongarès Franz Lehár. L'opereta vienesa és hereva de la influència de l'escola francesa i del creador del gènere: Jacques Offenbach. Els austriacs van saber diferenciar-se i posar-hi el seu segell, des de

Juan Diego Flórez també s'ha convertit en un cantant referent mundial. No solament pel seu domini absolut en el repertori del bel canto italià; també la seva versatilitat el porta des de Mozart a l'òpera francesa.

Franz von Suppé, amb obres com *Die schöne Galathée* (1865), fins a l'espectacular èxit de Johann Strauss fill i *Die Fledermaus* (1873). Lehár suposa d'alguna manera el zenit d'aquest gènere tan típicament identificat amb Viena. Per al tenor Richard Tauber, d'immensa fama a l'època, Lehár va escriure alguns dels títols més coneguts de la seva producció, com *Paganini* (1925), *Das Land des Lächelns* (1929) o *Giuditta* (1934). Les àries més famoses d'aquestes obres eren conegudes com a *Tauberlieder*, ja que l'escriptura fou pensada per lluir les facultats que van fer de Tauber un cantant de fama mundial. *Dein ist mein ganzes herz* és la seva ària més icònica, cantada i interpretada al film (1930) basat en l'opereta homònima *Das Land des Lächelns*. El caràcter solar i extravertit del cant, amb ús exigent de la respiració i el lluïment esclatant del registre agut, suposen una manifestació del cant d'amor a la vienesa que ha esdevingut universal.

Així com ho va ser Richard Tauber, avui dia Juan Diego Flórez també s'ha convertit en un cantant referent mundial. No solament pel seu domini absolut en el repertori del *bel canto* italià; també la seva versatilitat el porta des de Mozart a l'òpera francesa, de la qual ha anat incorporant rols com *Werther*, *Roméo* o *Hoffmann*. Les àries cabdals de tenor de les òperes *Carmen* de Bizet, així com la de *Faust* de Gounod suposen dos rols cabdals del repertori francès que Flórez encara no ha interpretat en escena, però que són perfectes per demostrar el seu art. Línia de cant, elegància de la dicció i articulació, homogeneïtat de l'instrument i una seguretat envejable d'un registre agut sempre brillant i insolent.

Aquest complet recital finalitza amb dues joies verdianes. La primera és “Oh dolore”, composta per Verdi ex professo per a la *première* milanesa d'*Attila* el desembre del 1846; l'òpera s'havia estrenat el març del mateix any a La Fenice de Venècia. Verdi escriví aquesta ària per al tenor Napoleone Moriani (conegut aquí amb el sobrenom del “tenor de la bella mort”) perquè lluis les seves facultats expressives.

La segona és *I Lombardi alla prima crociata*, que s'estrenà a La Scala de Milà el 1843, el mateix any en què Donizetti estrenà *Don Pasquale* al Teatre dels italians a París i Wagner *Der Fliegende Holländer* a Dresden. La *cavatina* del tenor (Oronte) n'és la seva ària més coneguda, gràcies a la tendresa melòdica inherent així com a la brillantor de la *cabaletta* “Come poteva un angelo”, de la qual Verdi va escriure'n dues versions.

Biografies

Juan Diego Flórez, tenor

Amb una carrera que inclou actuacions als principals escenaris del món, Juan Diego Flórez s'ha consolidat com un dels grans talents de l'òpera amb la seva veu extraordinària. La seva generositat, carisma i passió són qualitats que el distingeixen en les seves múltiples activitats filantròpiques, a més dels aclamades actuacions i enregistraments.

Nascut a Lima (1973), va començar la carrera de ben jove cantant i tocant música peruana, pop i rock. Als 17 anys ingressà al Conservatori Nacional de Música de Lima i tres anys més tard va rebre una beca per estudiar cant al Curtis Institute of Music, a Filadèlfia. Va debutar professionalment el 1996, al Rossini Opera Festival de Pesaro, substituint la baixa del rol del tenor principal com a *Corradino* de Matilde di Shabran. Aquell debut va esdevenir un veritable èxit i va marcar el començament de la seva carrera estel·lar. El mateix any ja va debutar a La Scala, amb només 23 anys, en la cerimònia d'inauguració de la temporada 1996-97, sota la direcció de Riccardo Muti. A partir d'aleshores ha actuat habitualment a tots els teatres d'òpera i als escenaris més importants d'arreu de món, sota la batuta dels directors més reconeguts. El 2007 va interpretar el bis de l'ària "Ah! Mes amis" de l'òpera de Donizetti *La fille du régiment*, cèlebre pels nou Do de pit, al Teatro alla Scala de Milà, amb la qual cosa va trencar el veto de repetició d'àries, vigent des del 1933. El 2008 va repetir-ho al Metropolitan de Nova York, igualment després d'anys que no s'havia fet.

Disposa d'un ampli catàleg de CD en solitari, com també d'òperes completes en CD i DVD. Ha estat reconegut com un dels millors tenors de la història per la BBC i ha rebut nombrosos premis i distincions, incloent-hi la més preuada que s'atorga al Perú: la Gran Cruz de la Orden del Sol, i el títol de Kammersänger el 2012, ofert pel govern austríac.

El 2011 va fundar la Sinfonía por el Perú, un projecte social inspirat en El Sistema, de Veneçuela, que consisteix a afavorir el desenvolupament personal i artístic dels nens i joves més vulnerables del país mitjançant la creació d'orquestrades i cors per tot el país. Com a reconeixement de la seva tasca, el 2012 va ser nomenat Ambaixador de Bona Voluntat de la UNESCO i el gener del 2014 va rebre el Crystal Award del Fòrum Econòmic Mundial.

www.juandiegoflorez.com
www.sinfoniaporelperu.org

Vincenzo Scalera, piano

Nascut a Nova Jersey (EUA) de pares italoamericans, va començar els estudis de piano als cinc anys. Es graduà a l'Escola de Música de Manhattan i va treballar com a director assistent a l'Òpera Estatal de Nova Jersey. Continua els estudis a Itàlia i el 1980 s'incorporà a l'equip musical del Teatro alla Scala de Milà com a professor i pianista, tot col·laborant amb els directors Claudio Abbado, Riccardo Chailly, Gianandrea Gavazzeni i Carlos Kleiber, entre d'altres.

Ha participat en nombrosos festivals de música importants, com els d'Edimburg, Martina Franca, Jerusalem, Istanbul, Les Choregies d'Orange, Carinthischer Sommer Ossiach, Salzburger Festspiele i Rossini Opera Festival de Pesaro, acompanyant cantants tan cèlebres com Carlo Bergonzi, Montserrat Caballé, Josep Carreras, Leyla Gencer, Sumi Jo, Raina Kabaivanska, Katia Ricciarelli, Juan Diego Flórez, Maria Guleghina, Renata Scotto, Cesare Siepi, Lucia Valentini Terrani, Leontina Vaduva i molts d'altres.

Com a clavecinista ha enregistrat *La Cenerentola* de Rossini sota la direcció de Claudio Abbado i *Il viaggio a Reims* de Rossini, també amb Abbado. Scalera ha format part de l'Acadèmia d'Òpera Renata Scotto a Savona (Itàlia) impartint classes d'acompanyament per a pianistes i literatura operística per a cantants.

Transformant vides a través del poder de la música... Canta amb mi una “Sinfonia por el Perú”!

Allà on la delinqüència, la violència i el treball infantil amenacen de mantenir l'estat de pobresa material i espiritual de les zones més deprimides del Perú, ara arriba, mitjançant el poder meravellós de la música, l'esperança de canvi per a les noves generacions.

Una eina musical substitueix una futura arma, el treball en equip substitueix el futur en bandes, i l'orgull de les famílies pel que estan assolint ara mateix els seus nens substitueix la violència i el treball infantil.

Gràcies a *Sinfonia por el Perú*, la institució fundada el 2011 inspirada en *El Sistema* de Veneçuela, atensem a hores d'ara a més de 7.000 nens i nenes en 21 nuclis de formació musical distribuïts per les zones més pobres del país.

En cada nucli, els participants s'organitzen en cors i orquestres simfòniques en les quals, gràcies a una metodologia exigent i a una mística d'alt compromís i inclusió, desenvolupa en ells l'autoestima, els valors, el hàbits i les actituds per a la vida que els fan sentir-se segurs que res ja no els podrà aturar els seus somnis.

Mitjançant una investigació aprofundida que mesurà l'impacte real del nostre projecte, vam comprovar com la participació en *Sinfonia por el Perú* augmentava la seva autoestima, el gust pel treball a l'escola o la seva creativitat, i feia minvar les expressions d'agressivitat verbal i física o el lleure improductiu. A més, s'ha demostrat que participar en *Sinfonia por el Perú* millora l'ambient familiar i ajuda a reduir la violència que hi exerceixen els pares, i la prevalença i la intensitat del treball infantil.

Aquests resultats ens omplen d'orgull i ens empenyen a continuar endavant. Moltes institucions i persones del Perú i del món sencer ens donen suport en aquest somni... Acompanyeu-nos per fer arribar el canvi a cada vegada més i més infants, i amb el seu efecte multiplicador, també a les seves famílies, al Perú i al món.

Acompanya'ns a dur l'esperança al meu país cantant plegats una *Sinfonia por el Perú*!

Juan Diego Flórez

Més informació:

www.sinfoniaporelperu.org

www.friends-juandiegoflorez.org

Donacions

Transferència bancària:

Friends of Juan Diego Florez Association

IBAN: AT37 2011 1826 6942 3101

BIC: GIBAATWWXXX

Donacions per internet:

www.sinfoniaporelperu.org

www.friends-juandiegoflorez.org

FESTIVAL CASTELL PERALADA

JULIOL – AGOST 2019

**JUAN DIEGO
FLÓREZ**

**CONCERT LÍRIC amb
LA SOPRANO RUZAN MANTASHYAN**

ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL VALLÈS
Guillermo GARCÍA CALVO, director musical

9 AGOST

**GUSTAVO
DUDAMEL**

**MAHLER CHAMBER ORCHESTRA
& FRIENDS**

COR DE NOIES DE L'ORFEÓ CATALÀ
Buia REIXACH, directora cor
Mercedes GANCEDO, soprano
Lidia VINYES-CURTIS, mezzosoprano
María VALVERDE, narradora

El somni d'una nit d'estiu de MENDELSSOHN
Sinfonia núm.1 en re major "Titan" de MAHLER

10 AGOST

Textos

Vincenzo Bellini (1801-1835)

“Vaga luna, che inargenti” (Tre ariette, núm. 3)

Text anònim

Vaga luna, che inargenti
queste rive e questi fiori
ed ispiri agli elementi
il linguaggio dell'amor;
testimonio or sei tu sola
del mio fervido desir,
ed a lei che m'innamora
conta i palpiti e i sospir.

Dille pur che lontananza
il mio duol non può lenire,
che se nutro una speranza,
ella è sol nell'avvenir.
Dille pur che giorno e sera
conto l'ore del dolor,
che una speme lusinghiera
mi conforta nell'amor.

Bella lluna que argentes
aquestes riberes i aquestes flors
i inspires als elements
el llenguatge de l'amor;
ets l'únic testimoni
del meu fervent desig,
i a aquella que m'enamora
explica els meus batecs i els meus sospirs.

Digues-li que la llunyania
no pot apaivagar la meua pena,
i que si tinc alguna esperança
és només en el futur.
Digues-li que dia i nit
compto les hores del dolor,
i que una esperança encisadora
em conforta en l'amor.

“Vanne, o rosa fortunata” (Sei ariette, núm. 2)

Text de Pietro Metastasio (1698-1782)

Vanne, o rosa fortunata,
a posar di Nice in petto
ed ognun sarà costretto
la tua sorte invidiar.

Oh, se in te potessi anch'io
transformarmi un sol momento;
non avria più bel contento
questo core a sospirar.

Ma tu inchini dispettosa,
bella rosa impallidita,
la tua fronte scolorita
dallo sdegno e dal dolor.

Bella rosa, è destinata
ad entrambi un'ugual sorte;
là trovar dobbiam la morte,
tu d'invidia ed io d'amor.

Ves, oh rosa afortunada,
a descansar al pit de Nice
i tothom estarà obligat
a envejar la teva sort.

Oh, si jo també em pogués
transformar en tu un sol instant:
aquest cor no tindria cap altra
alegria millor que el fes sospirar.

Però tu inclines amb despit,
bella rosa pàl·lida,
el teu front descolorit
per la indignació i el dolor.

Bella rosa, ens és destinada
a tots dos una mateixa sort:
hem de trobar la mort allà,
tu d'enveja i jo d'amor.

Un cap de setmana que mai no oblidaràs

festivalperalada.com | T. 902 374 737

“Ma rendi pur contento” *(Sei ariette, núm. 6)*

Text de Pietro Metastasio

Ma rendi pur contento
della mia bella il core,
e ti perdono, amore,
se lieto il mio non è.

Gli affanni suoi pavento
più degli affanni miei,
perché più vivo in lei
di quel ch'io vivo in me.

“A te, o cara”, d’I puritani

Llibret de Carlo Pepoli (1796-1881)

A te, o cara, amor talora
mi guidò furtivo e in pianto;
or mi guida a te d'accanto
tra la gioia e l'esultar
Al brillar di sì bell'ora,
se rammento il mio tormento
si raddoppia il mio contento,
m'è più caro il palpitar.

**“O di Capellio, generosi amici... È serbato a questo acciario... L’amo tanto e m’è sì cara”,
d’I Capuleti e i Montecchi**

Llibret de Felice Romani (1788-1865)

O di Capellio, generosi amici,
congiunti, difensori,
è grave ed alta
la cagion che ne aduna
oggi a consesso.
Prende Ezzelino istesso
all'ire nostre parte,
e de' Montecchi sostenitor
si svela.
Oste possente
ad assalirne invia...
Duce ne viene de' Ghibellini
il più aborrito e reo,
il più fiero.

...
È serbato a questo acciario
del tuo sangue la vendetta:
l'ho giurato per Giulietta,
tutta Italia, il Cielo lo sa.
Tu d'un nodo a me sì caro
solo affretta il dolce istante:
ed il voto dell'amante
il consorte adempirà.

Fes content, però, el cor
de la meva bella
i et perdono, amor,
si el meu cor no és feliç.

Temo els seus patiments
més que els meus,
perquè visc més en ella
que no visc en mi.

A tu, oh estimada, l’amor
em va guiar llavors, furtiu i plorós;
ara em guia al teu costat
joiós i exultant.
Quan brilla aquesta hora tan bella,
si recordo el meu patiment,
la meva felicitat redobla,
aquest palpitar se’m fa més estimat.

De Capulet, generosos amics,
parents, defensors,
és greu i gran
la raó que ens crida
avui al consell.
El mateix Ezzelino
és fruit de la nostra ira,
i donant suport als Montescos
es desvela.
Hosts poderoses
a assaltar-nos envia...
El cap ve ara dels Gibel-lins,
el més detestable i delinqüent,
el més ferotge.

...
Està reservat aquest acer
per venjar la teva sang:
ho he jurat per Julieta,
tot Itàlia, i el Cel ho saben.
Tu d’un nus ben estimat
només espera el dolç instant:
i el jurament de l’amant
el consort acomplirà.

Gaetano Donizetti (1797-1848)

“Allegro io son”, de Rita

Llibret de Gustave Vaëz (1812-1862)

Tra la la la...
Allegro io son, come un fringuel,
che spiega il vol, libero al ciel!
Ah!
Sorridente a me lieta stagion, torno garzon!
Tra la la la...
Tra la la la...
Allegro io son, come un fringuel,
che spiega il vol, libero al ciel!
Vedovo io son! etc...
Per molti sposi a una cuccagna
aver in cielo la lor compagna!
Io non le pago il funeral,
e non isto percio piu mal!
E il caso mio piu original, piu original!
Tra la la la...
Allegro io son, come un fringuel,
torno garzon!
Sirena, o Dea, non han virtu
Ne' lacci loro pigliarmi piu!
Se l'amo un di giunse a schivar,
il pesciolino e il re del mar!
e il re del mar, e il re del mar!
Allegro io son come un fringuel,
libero son, torno garzon!
Per molti sposi a una cuccagna
aver in cielo la lor compagna!
Io non le pago il funeral,
e non isto percio piu mal!
Tra la la la...
Allegro io son, allegro io son, ah!
Se l'amo un di giunse a schivar,
il pesciolino e il re del mar!
e il re del mar!
Se l'amo un di giunse a schivar,
il pesciolino e il re del mar!
e il re del mar!
Allegro io son, allegro io son,
libero son, torno garzon!
La la la la...

Franz Lehár (1870-1948)

“Dein ist mein ganzes Herz”, de Das Land des Lächelns

Llibret de Ludwig Herzer (1872-1939) i Fritz Löhner-Beda (1883-1942)

Dein ist mein ganzes Herz!
Wo du nicht bist, kann ich nicht sein.
So, wie die Blume welkt,
wenn sie nicht küsst der Sonnenschein!
Dein ist mein schönstes Lied,
weil es allein aus der Liebe erblüht.

Tra-la-la-là...
Estic content com un pinsà
que aixeca el vol, lliure, al cel!
Ah!
Em somriu l’estació feliç, rejoveneixo!
Tra-la-la-là...
Tra-la-la-là...
Estic content com un pinsà
que aixeca el vol, lliure, al cel!
Soc vidu! Etc.
Per a molts marits és una bicoca
tenir al cel la seva companya!
Jo no li pago el funeral
i això no em fa pas estar pitjor!
El meu cas és ben original, ben original!
Tra-la-la-là...
Estic content com un pinsà,
rejoveneixo!
Cap sirena ni deessa no té el poder
d’atrapar-me a les seves xarxes!
Si un dia aconseguix esquivar l’ham,
el peixet és el rei del mar,
és el rei del mar, el rei del mar!
Estic content com un pinsà,
soc lliure, rejoveneixo!
Per a molts marits és una bicoca
tenir al cel la seva companya!
Jo no li pago el funeral
i això no em fa estar pas pitjor!
Tra-la-la-là...
Estic content, estic content, ah!
Si un dia aconseguix esquivar l’ham,
el peixet és el rei del mar,
és el rei del mar!
Si un dia aconseguix esquivar l’ham,
el peixet és el rei del mar,
és el rei del mar!
Estic content, estic content,
soc lliure, rejoveneixo!
La-la-la-la...

El meu cor és tot teu!
Allà on tu no hi ets, jo no hi puc ser.
Com una flor que es marceix
quan no la besa la llum del sol!
Teva és la meva cançó més bella,
perquè només floreix per amor.

Sag mir noch einmal, mein einzig Lieb,
oh sag noch einmal mir:
Ich hab dich lieb!
Wohin ich immer gehe,
ich fühle deine Nähe.
Ich möchte deinen Atem trinken
und betend dir zu Füßen sinken,
dir, dir allein! Wie wunderbar
ist dein leuchtendes Haar!
Traumschön und sehnsuchtsbang
ist dein strahlender Blick.
Hör ich der Stimme Klang,
ist es so wie Musik.
Dein ist mein ganzes Herz!

Torna-m’ho a dir, estimada,
torna-m’ho a dir:
T’estimo!
Allà on vagi,
sento la teva presència.
Voldria beure el teu alè
i pregar-te de genolls,
a tu, només a tu! Que meravellosos
que són els teus cabells brillants!
Bonica com un somni i plena de nostàlgia
és la teva resplendent mirada.
Sento el so de la teva veu,
és com música per a mi.
El meu cor és tot teu!

Aus dem Dunkel stiller Gassen
Leuchten Augen, heiß wie Feuer,
Locken tausend Abenteuer
Heimlich süß!

O Signora - o Signorina!
Hört man flüstern und lieblosen,
Dort vom Fenster des Palazzo
Fallen dunkelrote Rosen!

O Signora, Signorina,
Zärtlich klingt die Cavatina,
Und die Schönste aller Frauen
Wird vielleicht noch heute dein!

Des de la foscor de carrerons tranquils
brillen uns ulls, calents com el foc,
i atreuen milers d’aventures
secretament dolces!

Oh Signora, oh Signorina!
Se senten murmuris i carícies,
des de la finestra del Palazzo
cauen roses vermelles!

Oh Signora, Signorina,
afectuosament sona la cavatina,
i la més bonica de totes les dones
potser avui serà teva!

“**Gern hab’ ich die Frau’n geküsst”, de *Paganini***

Llibret de Paul Knepler (1879-1967) i Bela Jenbach (1871-1943)

Gern hab’ ich die Frau’n geküsst,
hab’ nie gefragt, ob es gestattet ist;
dachte mir: nimm sie dir,
küß sie nur, dazu sind sie ja hier!
Ja, glaubt mir: Nie nahm ich Liebe schwer.
Ich liebe heiss, doch treu bin ich nicht sehr,
bin ein Mann, nicht viel dran,
Liebchen fein: ich schau’ auch andre an!

Sempre m’ha agradat besar les dones,
mai he demanat permís;
pensava: agafa-les,
besa-les, per això són aquí!
Sí, crec que mai em vaig prendre l’amor seriosament.
Soc un amant ardent, però no gaire fidel,
soc un home, tan sols això,
amor meu: també miro altres dones!

Ich kenn’ der wahrhaften Liebe Glut,
ich weiss, wie weh oft die Falschheit tut,
ich kenn’ die Wonnen,
begonnen mit Freud,
ich sah ihr wenden und enden mit Leid!
Ich kenn’ die Liebe in Dur und Moll,
ich kenn’ sie selig, verrückt und toll,
ich schau’ erwachend und lachend zurück
und such’ im Rausche, im Tausche mein
Glück!

Conec les brases de l’amor autèntic,
sé el mal que pot fer la falsedat,
conec els plaers,
que comencen amb alegria,
he vist com canvien i acaben en patiment!
Conec l’amor en totes les seves tonalitats,
el conec feliç, esbojarrat i fantàstic,
mirant enrere desperto i somric
i busco en l’èxtasi i l’engany la meua
sort!

Gern hab’ ich die Frau’n geküsst, usw.

Sempre m’ha agradat besar les dones, etc.

“**Freunde, das Leben ist Lebenswert”, de *Giuditta***

Llibret de Paul Knepler i Fritz Löhner-Beda

Freunde, das Leben ist lebenswert!
Jeder Tag kann Schönes uns geben,
Jeder Tag ein neues Erleben,
Jede Stunde verjüngt sich die Welt!
Die herrliche Welt!

Amics, val la pena viure la vida!
Cada dia ens pot donar bellesa,
cada dia una nova experiència,
cada hora es renova el món!
Un món esplèndid!

Sinkt die Sonne abends nieder,
Strahlend steht sie morgen wieder
Auf dem blauen Himmelszelt!

Al vespre es pon el sol,
al matí torna a sortir resplendent
en la blavor del firmament!

Freunde, das Leben ist lebenswert!

Amics, val la pena viure la vida!

Georges Bizet (1838-1875)

“**La fleur que tu m’avais jetée”, de *Carmen***

Llibret d’Henri Meilhac (1831-1897) i Ludovic Halévy (1834-1908)

La fleur que tu m'avais jetée
dans ma prison m'était restée,
flêtrie et sèche, cette fleur
gardait toujours sa douce odeur;
et pendant des heures entières,
sur mes yeux,
fermant mes paupières,
de cette odeur je m'enivrais
et dans la nuit je te voyais!
Je me prenais à te maudire,
à te détester, à me dire:
pourquoi faut-il que le destin
l'ait mise là sur mon chemin!
Puis je m'accusais de blasphème,
et je ne sentais en moi-même,
qu'un seul désir, un seul espoir:
te revoir, ô Carmen, oui,
te revoir!
Car tu n'avais eu qu'à paraître,
qu'à jeter un regard sur
moi pour t'emparer
de tout mon être,
ô ma Carmen!
Et j'étais une chose à toi!
Carmen, je t'aime!

La flor que em vas llançar
a la presó restà amb mi,
i fins i tot estant marcida,
aquella flor mantenia el seu dolç perfum;
i durant hores,
sobre els meus ulls,
amb les parpelles tancades,
m’embriagava aquest perfum,
i en la foscor veia el teu rostre!
I vaig trobar-me maleint-te,
odiant-te, i dient-me a mi mateix:
per què el destí va voler
que et creuessis pel meu camí?
Després em vaig acusar de blasfèmia
i no sentia en mi
més que un desig, una sola esperança:
veure’t una altra vegada, Carmen!
Sí, veure’t una altra vegada!
Només calia que apareguessis,
que només em mirassis i
i del meu ésser sencer
preguessis possessió.
Oh, Carmen meua:
soc teu!
Carmen, t’estimo!

Charles Gounod (1818-1893)

“**Salut, demeure chaste et pure”, de *Faust***

Llibret de Jules Barbier (1825-1901) i Michel Carré (1821-1872)

Salut! demeure chaste et pure
Où se devine la présence
D'une âme innocente de divine
Que de richesse en cette pauvreté!
En ce réduit, que de félicité!

Salut! Llar casta i pura...
on s’endevina la presència
d’una ànima innocent i divina!
Quanta riquesa en aquesta pobresa!
Quanta felicitat en aquesta fortalesa!

O Nature,
C'est là que tu la fis si belle!
C'est là que cette enfant
a dormi sous ton aile,
A grandi sous tes yeux.
Là que ton haleine
Enveloppant son âme?
Tu fis avec amour
Epanouir la femme
En cet ange des cieux!
C'est là! Oui! C'est là!
Salut ! demeure chaste et pure!
Salut ! demeure chaste et pure,
Où se devine la présence
D'une âme innocente et divine!

Giuseppe Verdi (1813-1901)

“Oh dolore”, d’Attila

Llibret de Temistocle Solera (1815-1878)

Oh dolore! Ed io viveva
Sol pensando alla spergiura!
Fin l'esiglio a me pareo
Men deserto e men crudel
Ogni colpo di sventura
Mi feria ma non nel core
Fui beato in quell'amore
Come un angelo nel ciel

“La mia letizia infondere”, d’I Lombardi alla prima crociata

Segon acte. Segona escena

Mortal di me più lieto
Non ha la terra!

La mia letizia infondere
Vorrei nel suo bel core!
Vorrei destar co'palpiti
Del mio beato amore
Tante armonie nell'etere
Quanti pianeti egli ha:
Ag! ir seco al cielo, ed ergermi
Dove mortal non va.

Come poteva un angelo
Crear sì puro il cielo,
E agli occhi suoi non schiudere
Di verita de il velo?
Vieni, m'adducia lei,
Rischiari i sensi miei,
Vieni, e nel ver s'acquetino
La dubbia mente e il cor!

Oh, naturalesa,
aquí la vas fer tota bellesa!
Aquí aquesta nena
ha dormit sota les teves ales,
ha crescut sota els teus ulls!
Aquí on, embolcallant
amb el teu alè la seva ànima,
has convertit amb el teu amor
la dona
en aquest àngel del cel!
És aquí! Si! És aquí!
Salut! Llar casta i pura,
Salut! Llar casta i pura,
on s'endevina la presència
d'una ànima innocent i divina!

Oh, dolor! I jo vivia
només pensant en la traïdora!
Fins i tot l'exili em semblava
menys desolat i menys cruel.
Tots els cops de la desgràcia
em ferien, però no al cor.
En aquell amor vaig ser feliç
com un àngel al cel.

No hi ha mortal més alegre
que jo a la terra.

La meua felicitat infondre
voldria en el seu bell cor!
Voldria despertar amb els batecs
del meu beat amor
moltes harmonies a l'èter
quants planetes hi ha:
ah!, anar amb ella al cel, i elevar-me
allà on el mortal no arribarà.

Com ha pogut el cel
crear un àngel tan pur,
i als seus ulls no obrir
el vel de la veritat?
Vine, ella m'inspira,
enlluernes els meus sentits,
vine, i en la veritat es calmin
la dubtosa ment i el cor!

Palau de la Música Catalana

Temporada 2019–2020

Palau Grans Veus Lied

Benjamin Appl & Kristian Bezuidenhout,

Christian Gerhaher & Gerold Huber,

Lieder de Schubert i Schumann amb Philippe Jaroussky,

Ad una stella amb Sonya Yoncheva

Palau Grans Veus Barroc

Jakub Józef Orłowski & Il Pomo d'Oro,

Vivaldi amb Cecilia Bartoli & Les Musiciens du Prince,

Tresors del Barroc amb Philippe Jaroussky

On la música et transforma

Consulta tota la programació a www.palaumusica.cat
Abonaments, itineraris, packs a mida i entrades ja la venda.
Descomptes per a menors de 35 anys, grups i packs a mida d'entrades.

Més informació: 93 295 72 07 | taquilles@palaumusica.cat

Mecenes Protectors

Mecenes d'Honor

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Aenor – Armand Basi – Bagués-Masriera Joiers – Bankia – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Col·legi Oficial d'Òptics Optometristes de Catalunya – Deloitte – Eurofirms ETT S.L.U. – Fundació Antiques Caixes Catalanes BBVA/CX – Fundació Caixa d'Enginers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Samsung Electronics Iberia S.A.U. – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Serunió – Yamaha Music Europe

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Diagonal Inversiones Capital AV, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme S.L. – Teatre Romea – Veolia Serveis Catalunya S.A.U.

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc, Elvira Abril, Pere Armadàs Bosch, Rosamaria Artigas i Costajussà, Marta Barnes, professor Rafael I. Barraquer Compte, Mariona Carulla Font, Lluís Carulla Font, Carlos Colomer Casellas, Isabel Esteve Cruella, Josep Ferrer Sala, Pere Grau Vacarissas, Maria José Lavin Guitart, Horaci Miras Giner, Anna Saura Miarnau, Jordi Miarnau Banús, Juan Manuel Soler Pujol, Daniela Turco, Joan Uriach Marsal.

També et pot interessar...

Cicle Cor de Cambra
Divendres 10.05.19–19h
Petit Palau

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (Xavier Puig, director principal)
Cosmos Quartet
Simon Halsey, director

CH. H. H. Parry: *My soul, there is a country*

E. Esenvalds: *The cloud*

D. Lang: *Stateless* (estrena)

J. M. Guix: *Pax optima rerum*

J. M. Guix: *Versa est in luctum*

D. Lang: *The national anthems*

E. Esenvalds: *Stars*

Preu: 15 euros

Palau Grans Veus
Dimecres 22.05.19–20h
Sala de Concerts

Diana Damrau, soprano
Xavier de Maistre, arpa

Lieder de Mendelssohn,
Rachmàninov... i altres obres instrumentals

Preus: 30, 40 i 60 euros

Palau 100
Cicle Philip Glass
Dilluns 27.05.19–20h
Sala de Concerts

Suzanne Vega, veu
Collegium Vocale Gent
Ictus Ensemble
Georges-Elie Octors, director

PH. Glass: *Einstein on the beach*

Preus: 15, 20, 30, 40 i 60 euros